

Zoektocht naar linkse samenwerking

Het PvdA-congres van 11 juni staat voor een deel in het teken van de samenwerking tussen PvdA en GroenLinks. Wat het congres ook beslist, de zoektocht naar linkse samenwerking duurt nog wel even voort. Een onderdeel daarvan is het rapport *Vrolijke noodzaak* dat een groep wetenschappers schreef op verzoek van het partijbestuur en dat te vinden is in dit nummer van *S&D*.

ESTHER-MIRJAM SENT

Partijvoorzitter PvdA

In zijn rapport *Op de Toekomst* waarschuwt Paul Depla voor de versplintering – of in zijn woorden de Netflixisering – van de politiek. Het aanbod om uit te kiezen lijkt bijna oneindig. Een steeds verdeeldere samenleving mag op de politieke markt kiezen uit allerlei partijen die unieke niche producten aanbieden. Brede volkspartijen als de PvdA die juist een brug willen slaan tussen groepen in de samenleving hebben het hierdoor zwaar.

Het verleden leert dat onze oplossing tegen verdeeldheid en versplintering altijd het bundelen van onze krachten is geweest. Of het nu het schaduwkabinet-Den Uyl en het gemeenschappelijke programma *Keerpunt 1972* is, of onze Mient Jan Faber die alle progressieve krachten massaal naar het Malieveld en Museumplein wist te brengen in de strijd tegen kernwapens, of Lilianne Ploumen en Jesse Klaver die zich in de kabinetsformatie niet uit elkaar lieten drijven door de VVD en het CDA.

Het zijn enkele voorbeelden van hoe we de handen ineenslaan. Niet altijd in dezelfde vorm. En de ene keer succesvoller dan de ande-

re. De afgelopen tijd heb ik tijdens meerdere bijeenkomsten in het land veel van de leden gesproken. Centraal stond de vraag hoe we dit keer de krachten kunnen bundelen. Daarbij heb ik verschillende opvattingen gehoord over de wijze waarop PvdA en GroenLinks samen moeten werken, nu en in de toekomst.

Maar er is ook een rode draad te ontdekken. Overal hoorde ik dat het in tijden van politieke versplintering wordt toegejuicht dat PvdA en GroenLinks elkaar opzoeken. Omdat we door de krachten te bundelen polarisatie tegen kunnen gaan en vooruitgang mogelijk maken.

We werken samen omdat we weten dat Nederland toe is aan een andere, eerlijkere koers. Waarbij linkse en progressieve politiek de koers uitzet en de toekomst van ons land vormgeeft. Zodat werken weer gaat lonen en vermogensongelijkheid wordt aangepakt. Zodat de zekerheid van een betaalbare woning en een steuntje in de rug als het tegenzit er weer voor ons allemaal is. Waarbij we de planeet redden door vervuilers aan te pakken en duurzame energie bereikbaar te maken voor iedereen.

Op ons congres van 11 juni spreken we over een mogelijke volgende stap in de samenwerking: het vormen van een sterk links blok in de Eerste Kamer door na de verkiezingen één fractie met senatoren van PvdA en GroenLinks

Onze oplossing tegen verdeeldheid en versplintering is altijd het bundelen van krachten geweest

te vormen. Het partijbestuur ziet dit als een nieuwe kans om de balans in de politiek te doen omslaan. Om onze kracht, ideeën en visie te verbinden zonder onomkeerbare stappen te nemen.

Natuurlijk is het laatste woord hierover aan de leden. Maar wat de keuze tijdens het congres ook is, onze verkenning naar onze toekomstige samenwerking is daarmee niet ten einde. Die zoektocht zullen we gezamenlijk aangaan. Op basis van onderlinge verhalen, objectieve vaststellingen en wederzijds vertrouwen. Daarom heb ik een groep wetenschappers gevraagd om de voor- en nadelen van verschillende vormen van samenwerking in kaart te brengen. Het rapport *Vrolijke noodzaak: stappenplan voor linkse samenwerking* vindt u in deze editie van *S&D*.

Ik kijk uit naar alle gesprekken die we de komende tijd zullen hebben. Met als stip op de horizon de komende Tweede Kamerverkiezingen. Het doel van die verkenning is voor mij duidelijk. Op de politieke markt hebben wij de mooiste en meest aantrekkelijke kraam van alle partijen. Niet omdat we voor ieder wat wils aanbieden. Maar omdat iedereen een eerlijke en rechtvaardige samenwerking wil.